

академічний стиль зберігає повноту тембру в усіх голосах на відміну від народного китайського співу. Крім того, академічний спів використовує глибинні ресурси звукоутворення — діафрагмальну опору, тоді як народний спів Китаю спрямовує контроль за звуком в ротовій порожнині.

В техніці національного китайського співу голос завжди чистий у високому регістрі; у національному співі досвід використовуються принципи дихання, притаманні китайському традиційному оперному стилю. Нарешті, багатонаціональність населення Китаю закріпила в культурі країни естетичні традиції, діалектні мовні норми, розмаїття музичних стилів та яскраві етнічні особливості.

Ця множинність місцевих стилістичних проявів сприяла виникненню такої ж різноманітності специфічних технік та виконавських стилів. Тому для китайських співаків стає нагальним завданням не лише оволодіння прийомами західного мистецтва, але й збереження власної культури, що вимагає більш досконалих співочих технік, які не ґрунтуються лише на інтуїтивній традиційності, що швидко зникає.

Під час вокально-музичної практики в Китаї низка специфічних питань вирішується за допомогою технічних термінів, походження яких не пояснюється підвищенням продукування метафор у системі усного канону, а коріниться у сфері даоських уявлень. Наприклад, голос має «йти вперед», висота звуку має викликати відчуття «гудіння», дихання має «вільно текти», «регістри» мають бути з'єднані, голос має «контрастувати м'якістю та різкістю», переходи між низьким, середнім і високим діапазонами мають бути природними.

Хорошим прикладом є проблема розділення музичних регістрів. Для вдосконалення техніки та підвищення музичної виразності необхідно забезпечити розділення і єдність регістрів: учень повинен зрозуміти джерело проблеми, щоб стерти різницю між регістрами і зробити переходи автоматичними, так, щоб досягти природної єдності.

Ці проблеми можна розглядати в контексті наявності та відсутності нотованих записів. Подібний підхід може бути використаний для розуміння загадкового поєднання «світла і тіні» та «твердості і м'якості» в тембрі народної пісні.

Таким чином, детальне пояснення всіх представлених вище компонентів китайського народного співу допомагає краще зрозуміти унікальність його теоретичних та практичних засад: «присутність» і «відсутність» разом утворюють єдину антагоністичну систему, а намагання зберегти природний плин звуку в китайському співі є справжнім прикладом «невтручання».

О. Неклеса

**ОБРАЗНО-СЕМАНТИЧНА ПОЕТИКА КАНТАТИ «ВЕСНА» М. СКОРИКА
ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ТЕНДЕНЦІЙ
КІНЦЯ ХІХ — ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ**

О. Neklesa

**“IMAGERY-SEMANTIC POETICS OF THE CANTATA “SPRINGTIME” BY M. SKORYK
THROUGH THE PRISM OF WESTERN UKRAINIAN TRENDS
OF THE LATE XIX — EARLY XX CENTURIES”**

Сучасний світ потребує збереження і вшанування українського надбання. Одним з яскравих представників українського музичного мистецтва ХХ–ХХІ ст. є герой України М. Скорик. Його творча діяльність вивчається науковцями і

дослідниками, серед яких Л. Кияновська, Н. А. Белік-Золотарьова, О. Коменда та інші.

Хорова творчість Мирослава Скорика, на прикладі кантати «Весна», поєднує в собі ознаки, характерні західноукраїнській культурі кінця XIX — початку XX ст., і нових тенденцій кінця XX — початку XXI ст. Образно-семантична поетика є важливою темою для аналізу через здатність виявляти глибинні символічні значення та естетичні аспекти музичного мистецтва.

На межі XIX–XX ст. галицька культура збагачувалась і відроджувалась під впливом швидкого розвитку західних країн. Характерними рисами західноукраїнських сецесійних тенденцій стали саме орнаментика, яскравість, своєрідна форма, що стало відображенням у різних видах мистецтва. Семантична поетика кантати «Весна» М. Скорика виражається через гуцульські сицесійні риси. Метро-ритмічна структура є відображенням гаївок, коломиїок. Також хроматичні мелодичні структури, імітаційність у темах оркестрової партії, гармонічне та ладо-тональне осмислення, фактура викладення. Сонористичні прийоми мають важливу роль передавання стихій, емоційного підсилення. Багата та складна мова гармонічного викладу і спосіб аранжування виражають стиль композитора.

Кантата «Весна» Мирослава Скорика є гарним прикладом жанрової семантики й образності, яка розкривається в живому виконавстві та інтерпретації. Кантата уособлює дух українського народу, який має жагу до пробудження та надію на вільне майбутнє. Це відтворюється через поєднання старого і нового. Митець звернувся до творчості І. Франка, де знайшов відображення своїх ідей. У результаті синтезу твір збагачується неповторною самобутністю, створеною класичними та неофольклорними поєднаннями.

Твір написаний у класичній п'ятичастинній програмній структурі, яка має об'єднуючу тематичну лінію пробудження українського народу часів «відлиги». Кожна частина має своєрідну контрастну побудову, у якій є «лейтгармонічні» і ладо-тональні зв'язки між частинами. За словами В. Коменди: «В основу гармонічного стилю М. Скорика в кантаті «Весна» покладено спирання на багатий арсенал виразовості різноманітних мажорно-мінорних систем — однойменних, паралельних, однотерцієвих». Беручи це до уваги, можна підкреслити значимість *C dur* як образу веснянковості і надії, і *c moll* як образу зимової люті і пригнічення всього живого. Сецесійні аспекти в образній поетиці зумовлені характерною орнаментикою мелодичних структур. Текст насичений прихованою гармонічною символікою, що виражається через складну акордову навантаженість і часту ладо-тональну зміну. Семантичне значення поетичних текстів І. Франка слугує утворенню полістилістичного музичного пласту. Провідними виразово-структурними лейтмотивними елементами стали: акорди з додатковими тонами (особливо секундакорд у різних проявах), терцієвий виклад хорових партій та варіантність викладу тематичного матеріалу.

Отже, образно-семантична поетика полягає у філософсько-соціальної ідеї твору. Композитор поєднав у своїй творчості гуцульський фольклорний колорит, через використання характерних рис музикування кінця XIX — початку XX століття, з класичними формами і структурами. Мирослав Скорик зробив вагомий внесок у розвиток музичної культури України.